గృహమే స్వర్గ సీమోచ్!

“ఏహా పేరు మార్చుకోండి,”

సచ్చిదానంద వరప్రసాద శాస్త్రి చొక్కాకు పిన్ను పెడుతూ అన్నది లావణ్య

పెళ్లాం వూడిపోయిన గుండీని తిరిగి కుట్టనందుకు కోపం రాలేదు కానీ, తన పేరు గురించి మరోసారి కామెంట్ చేసినందుకు మాత్రం కోప మొచ్చింది యశోధరను, రాహులుణ్ణీ వదలి వెళ్లిపోయే సిద్ధార్థుడిలా చూసి ఆఫీసు కెళ్లాడు స. వ శాస్త్రి

ఆఫీస్ కాంటీన్‌లో ఫాన్‌కింద అతనికి జ్ఞానోదయమైంది బస్తా బియ్యం సరిపడా రాశేట్టు, తనకు పేరుపెట్టిన తలి దండ్రుల్ని భక్తితో విసుక్కున్నాడు లావణ్య పేరు చూసి ఈర్ష్యపడ్డాడు

సాయంత్రం ఇంట్లో, పనిలో వున్న భార్యని “లావణీ' ఇలా రా క్విక్'” పనున్నట్టు పిల్చాడు

హడావిడిగా వచ్చిన లావణ్యకు, ఎదిరింటి లాన్‌లో యాపిల్ ముక్కలు తింటూ, ఫెమీనా తిరగేస్తున్న సింధీ అమ్మాయిని చూపిస్తూ—

“నువ్వెప్పుడైనా అలా ఉన్నావా?” అడిగాడు

“ఏమండీ' మీరెప్పుడైనా శతృఘ్న సిన్హాలా వున్నారాండీ?” అని ఎదురు ప్రశ్నించింది లావణ్య అతని ముఖం వంక చూడకుండానే లోపలికి పారిపోయింది

ఇంత స్వీట్ రిటార్ట్ ఇచ్చిన భార్యకు తెలుగు సినిమా చూపించి, తిక్క కుదర్చాలి అని తీర్మానించుకున్నాడు శాస్త్రి

“సినిమా కెళ్దాం - త్వరగా రెడీకా లావణీ'” అని హుషారుగా అన్నాడు

“ఇవాళ ఇంకా పనిమనిషి రాలేదండీ- ఇంతెడు చాకిరీ మిగిలిపోయింది రేపు వెళ్దాంలెండి” గిన్నెలు తోమడానికి ముందేసుకుంటూ అంది లావణ్య

“డోంట్ వర్రీ ఎబౌట్ పనిమనిషి హోటల్లో భోంచేద్దాంలే ఇవాళ్టికి తీరా సినిమాకు రాకపోతే పాటలు బాగున్నాయనీ, సినిమా చూడలేకపోయాననీ పశ్చాత్తాప పడ్తావ్” అని బెదిరించ మాశాడు శాస్త్రి

“పశ్చాత్తాపపడి తలుపు సందున చెయ్యి పెట్టి నలగగొట్టుకోడాలు లేవులెండి అయినా ఏం పాటల్లెండి బాబూ, వకరి కొకరు వంతలు పాడుకుంటూ చివరికి చేతులు పెనవేసుకుని “స్వర్గాలే దిగివచ్చునులే” అని పరుగెత్తుకెళ్ళటమేగా'” అంటూ లావణ్య గలగలా నవ్వింది

“అవున్లే' నేనన్నదానికి అడ్డం చెప్పటమే తప్ప తమ రెప్పుడు సరేనన్నారు గనక'” ‘జీవితాంతం ఇలా గిన్నెలే తోముకుని బతుకు’ అనే శాపం ఇచ్చి వెళ్ళ

చోడవరపు పట్టాభి

బోయాడు

భర్తకు కోపం తెప్పించేందుకు భార్య కవ్విస్తుంది.

భార్య కవ్వింపులే ఆ భర్తకు ఎంతో రుచి మరి

"ఏవండోయ్! మీ తెలుగు సినిమాలో వచ్చే హెవీ సీన్లకు హృదయం పొంగి పిన్నీసు గుచ్చుకోగలదు - జాగ్రత్త!" అంటూ పకపకా నవ్వింది లావణ్య,

"ఆటకాడికి నీ మాడు జోకులు మితి మీరుతున్నాయ్ ఏమన్నా అందామను కున్నా, నీ కడుపులో వున్న నా పిల్లాణ్ణి చూసి క్షమిస్తున్నా" అన్నాడు కోప కంరుడిలా

"పెల్లాడేం కాదులెండి మనకు ఆడ పిల్లే శశికళ "

"శశికళా కాదు సునాముఖీ లేదు- నోరు మూసుకుని గిన్నెలు తోముకో నేనూ, మారుతీ వెళ్తాం" అని వెళ్ళనే వెళ్లాడు శాస్త్రి

* * *

సినిమా చూసొచ్చిన శాస్త్రికి లావణ్యా తన బావమరిదీ సర్దాగా కబుర్లు చెప్పు కుంటూ కనబడ్డారు

"ఎప్పుడు రావడం?" శాస్త్రి పలక రింపు

"ఇప్పుడు రావడమేమిటనా నీ వుద్దేశం బావా?" బావమరిది పరిహాసం

"మీరే జోకుల వంశంలో పుట్టినట్టు ఎప్పుడూ హాస్యాలేనా కొంపలో" చిరు కోపం అభినయించాడు శాస్త్రి

"దుర్వాసుడితో సంబంధం కలుపు కునే ముందు నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ వుండే వాళ్ళం లెండి" బాకీ తీర్చేసుకుంది లావణ్య

"లేచి వెళ్ళి వడ్డించు నా కాకలే స్తోంది" అన్నాడు శాస్త్రి ఆవులిస్తూ

"రారా అన్నయ్యా! వెంటనే వడ్డిం చకపోతే సముద్రాలుఅవుపోసన పట్టెయ్య గలరు" అంటూ వడ్డించింది లావణ్య

"నువ్వేదో మీ బావను అడుగుతా నన్నావు గదరా! అడగవేం!" సూచన ప్రాయంగా అందించింది అన్నయ్యకు

ప్రమాదాన్ని పసిగట్టి "అతనేం అడ గక్కర్లేదు—నే నా వార్త వినలేను బాబోయ్!" అన్నాడు శాస్త్రి అరిచినంత పని చేస్తూ,

"అదిగాదు బావా! చెల్లాయ్ కిప్పుడు ఏడో నెల కదా! అమ్మా వాళ్ళు, వెంట పెట్టుకు రమ్మన్నారు" అన్నాడు సంజా యిషీ ధోరణిలో

"ఏడో నెలా లేదు గోంగూరా లేదు వొస్తుంది లేవోయ్" ఆమె వెళ్ళి పోతుందనే ఆలోచన భరించ లేక, "ఈ ప్రసంగం ఇంతటితో సమాప్తి" అన్నాడు శాస్త్రి

సిగరెట్ ముట్టించి "పాపం! మీ అన్నయ్యకు ఇక్కడే పక్కేయ్ లావణీ!" అన్నాడు ఆదోలా నవ్వుతూ

బావమరిది, కేలండర్ వంక చూస్తూ నవ్వు దాచుకున్నాడు

మేడమీద— వెన్నెల్లాంటి పక్కమీద శాస్త్రి

పాల నురుగులాంటి పల్చని వెంకట గిరి చీరలో లావణ్య

ఆమె సాన్నిధ్యంలో ప్రపంచాన్ని మర్చిపోతా డతను

"ఇప్పుడు వెళ్ళకపోతే ఏ మో య్ నువ్వు!" బ్రతిమాలాడతను

"హోటల్‌వాళ్ళ వేపుళ్ళు బాగుంటాయ్ అంటారుగా—పైగా మీకు మీ మారుతి తోడున్నాడుగా!" కవ్వించిందామె

"మీ యింట్లో నేను నిన్ను దిగవెట్టా స్తాన్లే మీ అన్నయ్యను పంపెయ్యరా" ప్రాధేయపడ్డాడు శాస్త్రి

లావణ్య వెన్నెల్లా నవ్వింది

"ఆరు నెలలేగా! తరవాత మేం వొచ్చేస్తాం" అదేదో అరగంటే అన్నట్టు వూరడించింది

"ఉద్ధరించార్లే తరవాత మ టు కు రావడ మెందుకూ"

"విడాకులిస్తారేం ఖర్మ!" పసంతంలా చల్లగా వుందామె నవ్వు

ఆ రాత్రి శాస్త్రి నిద్రపోలేదు ఆమెను నిద్ర పోనివ్వనూ లేదు

* * *

తెల్లారి శాస్త్రి మేడ దిగుతూ—ఏడు గంటల బడికి సిద్ధమై కూర్చున్న కుర్రా డిలా వున్న బావమరిదిని చూసి నవ్వు కున్నాడు

పెరట్లో పళ్ళు తోముకుంటూ నిల బడ్డాడు శాస్త్రి

లావణ్య ఏం చెబుతున్నా పరధ్యా నంతో వినిపించుకోలేదు

అతని చూపును సూటిగా చూస్తూ వెళ్ళింది లావణ్య

పద్దెనిమిదేళ్ళమంగి అస్తవ్యస్తంగా వున్న పమిటతో పరిసరాలను మరిచిపోయి

పనిచేసుకుంటోంది

లావణ్య కోపంగా శాస్త్రి వీపుమీద మోచేత్తో పొడిచింది

"అయితే సాయంత్రం బండికి మీ ప్రయాణం తప్పదా?" అన్నాడు అదోలా నవ్వుతూ

"మీరిలా కాలేజి కుర్రాళ్ళ వేషాలు వేస్తే ఈ పురుడు ఇక్కడే" మిషిన్ గన్‌లా మోగింది లావణ్య హెచ్చరిక

"అదిగాదు లావణీ! పాపం మంగి కేదైనా పర్మినెంట్ ఏర్పాటు చెయ్యాలని పిస్తోంది" అని కసిగా కవ్వించాడు

చీత్కారంతో లోనికి వెళ్ళిపోయింది లావణ్య

"అయితే మధ్యాహ్నం పర్మిషన్ తీసుకుని వచ్చేస్తావుగా!" బా వ మ రి ది ప్రయాణాన్ని ఖాయపరిచాడు

టిఫిన్ ముగించి, భార్య యిచ్చిన పైప్ అందుకుని—

"నే నొచ్చేసరికి అన్నీ సర్దుకుని రెడీగా వుండండి" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు శాస్త్రి

ట్రైన్ కదలడానికి ఇంకా టైం వుంటటంవల్ల కూల్ డ్రింక్స్ తెచ్చి భార్యకూ, మరిదికీ అందించాడు శాస్త్రి

"ఇంటిని అందముగా తీర్చి దిద్దు కొనుట ఎట్లు—" పక్క పాసింజర్లకు వినపడకుండా భర్తతో వల్లెవేసింది

ఆమె ఆరోగ్యం గురించిన జాగర్తల జాబితాలు వివరించాడు శాస్త్రి గంట మోగడంతో శాస్త్రి బండి దిగాడు

"నువ్వు కూడా అప్పు డప్పుడూ వీలు చూసుకుని వస్తూ వుండు బావా" అన్నాడు బావమరిది

"అలాగే లేవోయ్" అంటూ లావణ్య వున్న కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళాడు

"మీ మారుతి తిరుగుళ్ళు చూసి మీరూ వొళ్ళు కాల్చుకున్నారో, మీ సావాసానికి వచ్చి కొట్టేస్తా అన్నట్టు మీది అసలే మతిమరుపు వ్యవహారం ఎక్కడి వక్కడే పారేసి పోతుంటారు ఎందు కైనా మంచిది పనిమనిషి మంగికి ఒక నెల జీతం అదనంగా ఇచ్చి నిలిపెయ్యండి. ఆరు నెలలు అనవసరంగా " అర్ధోక్తి లోనే మందలింపును ఆపేసింది లావణ్య

"దాని సంగతి నా కొదిలేద్దూ" ముసి ముసి నవ్వు నవ్వాడు శాస్త్రి

కదిలిపోతున్న ట్రైన్‌లో, ఆర్టిస్టిక్‌గా చెయ్యి వూపుతూ, జారిపడుతున్న కన్నీటి ముత్యాల్ని సుతారంగా లావణ్య తుడి చెయ్యడం శాస్త్రి చూడకపోలేదు

ట్రైన్ వెళ్ళింతర్వాత మిగిలిన ప్లాట్ ఫారానికి, అప్పటి అతని మనసుకు తేడా లేదు

* * *

ఇంటి తాళం తీసి లోపలి కొచ్చాడు శాస్త్రి.

లావణ్య లేని ఇల్లు చిన్నబోయి కను పించింది

ఆ శూన్యంలో ఆరు నెలలు గడపడం ఎలా అనుకున్నాడు

ఆమె తాలూకు తీపి జ్ఞాపకాలు అతని పట్లపల్లేళ్ళుగా అనుక్షణం అతన్ని కలవర పెట్టాయ్

తొలి పురుడు సవ్యంగా జరగాలి తన లావణ్య బంగారు బాబును పొత్తి ళ్ళలో పెట్టుకుని తిరిగి రావాలి ఒకవేళ అనుకోనిది ఏదైనా జరిగితే

శాస్త్రి, పీడకల వచ్చిన చిన్నపిల్ల వాడిలా దడుచుకున్నాడు ఏమీ తోచక, స్టౌ వెలిగించి హార్లిక్స్ కలుపుకున్నాడు

కాలింగ్ బెల్ మోత విని, తలుపు తెరిచాడు

పని మనిషి మంగి—పని వుండదేమో నని సందేహిస్తూనే లోపలి కొచ్చింది

శాస్త్రి కే పని చెప్పాలో తోచలేదు ఏం మాట్లాడినా మంగి ముసి ముసిగా నవ్వేది. పనైపోగానే మంగి వెళ్ళిపోయింది ఇష్టం లేకపోయినా. శాస్త్రికి హోటల్ కూడు తప్పనిసరైంది

ఒక రోజున మంగి "మా అయ్య మీతో మాటాడాలంట ఎప్పుడు రమ్మం టారు" అని సిగ్గుపడుతూ అడిగింది.

"రేపొద్దున" అన్నాడేకానీ మంగి

బాబు తనతో ఏం మాట్లాడ్తాడోనని చాలా ఖంగారు పడ్డాడు శాస్త్రి

* * *

ఆరు యుగాలై శాస్త్రిని వేధించిన ఆరో నెల ముగింపులో మూడు నెలల పాపను పొత్తిళ్ళ కెత్తుకుని టాక్సీలో నుంచి దిగింది లావణ్య

"ఇదుగో మీ సునాముఖి" మీటర్ చెల్లించిన భర్తకు పాపను అందించింది

శాస్త్రి పరీక్ష తప్పిన కుర్రాడిలా చూచాడు

డిపాజిట్ దక్కని నాయకుడిలా నిట్టూర్చాడు

తన చేతులోని లిల్లీపుట్ హఠాత్తుగా పెరిగి, ఆరు గజాల చీర కట్టుకుని, కాలేజికి వెళ్తున్నట్టు 'అమ్మాయి పెళ్ళి గురించి ఇకనైనా పట్టించుకుంటారా లేదా' అని నిగ్గదీస్తూ కొద్దిగా నెరిసిన జుట్టు మేకప్‌లో కనుపించింది లావణ్యా తన ఊహలకు తనే నవ్వుకున్నాడు.

లావణ్య మాత్రం తన ఇల్లంతా తృప్తిగా చూసుకుంది

"నట్టింట్లో చెట్లూ గట్రా, మీ కేమో మూరెడు గడ్డం పూహించుకున్నానే" ఆశ్చర్యం కనబర్చింది.

అంతలో బెడ్‌రూం శుభ్రం చేసి తిరిగొస్తున్న మంగి కనబడ్డంతో లావణ్యా ముఖంలో రంగులు మారాయి

"దీన్ని మాన్పించరని నే నప్పుడే అనుకున్నా" అస్పష్టంగా గొణిగింది లావణ్య

* * *

పెళ్ళి కాకముందు ఒంటరిగా వుద్యోగం వెలగబెట్టేప్పుడు తన బ్రహ్మచారి విజయాల గురించి శాస్త్రి, లావణ్యకు పూసగుచ్చినట్టు వర్ణించేవాడు ఆమె ఆ కథలు వినలేకపోయినా, బలవంతంగా, ఏదో ఒక సందర్భంలో వల్లించే వాడు

అతను లావణ్యకు ఒంటిమీద తేళ్ళూ, జెర్రులూ పాకినట్లుండేది ఆ టాపిక్ మార్చమని బ్రతిమాలుకునేది కూడా

చిరునవ్వులతోనే ఆమె వేడుకోలు తోసి పుచ్చినపుడు మాత్రం భర్తల ఆధిక్యం అమలు జరుపుతున్నట్లుండేది తను భర్త నైజాన్ని అర్థం చేసుకునేందుకు ప్రయత్నించింది కూడా కేవలం తన ఇమేజ్‌ని పెంచుకునే ప్రయత్నమా!

దానికి ఇదే మార్గమా

తనను ప్రేమించటం లేదా!

ఈ ఒక్క దుర్గుణం తప్ప అతనిలో వేరే ఏ లోపమూ కనిపించదే!

తను పొద్దున పెరట్లో ఆయన్నీ మంగినీ అతి దగ్గర్లో చూసింది

శాస్త్రి మంగికి డబ్బిస్తున్నాడు

లావణ్యలో కలవరం మరింతగా కలకేసింది

"జీతం నిన్నే యిచ్చేశాగా మీరెందుకు యిస్తున్నారు" అని తనడిగితే "అది నువ్విచ్చే జీతం ఇది నే నిచ్చే మామూలు" అని తేలిగ్గా చెప్పి దాటేశాడు ఆరు నెలలు తనింట్లో లేదు

ఆయ నొక్కరు

అదుపులేని ఒంటరి మగతనం

కడుపు నింపుకోడం కోసం కక్కుర్తి పడే పరిస్థితిలో పనివాళ్ళు

మామూలుగా జరగకూడనిదే మామూలైపోయి వుంటుంది

లావణ్య మనసు ఆలోచనల కోతకు అలిసిపోయింది, కానుపు తరవాత నీరస పడిపోయింది ఎండుకారం తిన్నా, ఏడాదికో బిడ్డను కన్నా, గుడిసెల్లో వున్న వాళ్ళు అలసటను లెక్కచెయ్యకుండా పనులూ చేస్తారు. పాడుపనులకూ తెగిస్తారు

స్నానం ముగించుకొచ్చిన లావణ్యకు మంగి వాంతి చేసుకోవడం కనుపించింది ఆమె మెదడు మొద్దుబారింది తనకు పిచ్చెత్తినట్టు భ్రమపడింది

విసురుగా లోనికి వెళ్తున్న లావణ్య- "వొంట్లో నలతగా వుంటోంది ఈ పూట పన్జెయ్యలే నమ్మగోరూ" అంటున్న మంగి మాటలను వినే స్థితిలో లేదు

* * *

"పాప నిద్రపోయిందా లావణీ!"

సమాధానం లేదు

"లైటు తీసి ఇట్రా!"

చలనం లేదు

"చెపుతుంటే వినిపించదా! నిన్నే"

శాస్త్రి కసురుకున్నాడు

"వినబడ్డమే ఏం ఖర్మ మీరు చేసిన ఘనకార్యాలు కళ్ళకు కనబడ్తుంటే" దుడుకుగా జవాబిచ్చింది లావణ్య

శాస్త్రి ఆ సమాధానం విని నిర్విణ్ణుడైనాడు

"నీ వుద్దేశం ఏమిటి లావణీ?" అన్నాడు లాలింపుగా

"నాతో మాట్లాడకండి మీ పద్ధతులు నాకేం నచ్చడం లేదు" అంటూ ఈసడించుకుందామె

ఆ రాత్రే ఆమె అభిప్రాయమేమిటో తేల్చుకోవాలనే పట్టుదల పెరిగింది శాస్త్రికి.

"అసలు సంగతి చెప్పకుండా అర్థం

లేని అనుమానాలతో కుమిలిపోతా వెందుకూ!" కటువుగా అడిగాడు

లావణ్య కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది ఏడుస్తూనే—

"మంగికి నెల తప్పింది" అనలేక అందా మాట

"మంచిదేగా"

"మనల్ని నమ్మి, కూలి డబ్బులకోసం వచ్చిన దానితో మీ రెండుకలా ప్రవర్తించారు" వెక్కిళ్ళతో ప్రశ్నించింది

"యూ ఆర్ ఫూలిష్ రెండయింది గాని, ఇక పడుకో" అని లైటార్పి పడుకున్నాడు శాస్త్రి

లావణ్యకు నిద్ర పట్టలేదు

* * *

తెల్లవారుఝామున—కాలింగ్ బెల్ మోతకు తలుపు తీసింది లావణ్య

మంగి బెరుగ్గా పాల సీసాతో లోనికొచ్చింది మంగి మెడలో మంగళ సూత్రం తళుక్కుమని మెరిసి తనను వెక్కిరించినట్టయింది లావణ్యకు.

"మంగీ నీకు పెళ్ళయిందా?" సందేహం తీరక అడిగేసింది

"మూణ్ణెల్లయిందమ్మగోరూ అయ్యగారే మాకు డబ్బిచ్చి ఆదుకున్నారు— మామని మీకు సాయంకాలం సూపిత్తా!"

* * *

సాయంత్రం మామని చూపించి లావణ్య దగ్గర సినిమాకు డబ్బులు తీసుకున్న మంగి దంపతులకు శాస్త్రి ఎదురు పడ్డాడు

"దేవిగారి అనుమానం తీరిందా!" అంటూ పత్రికలో కథలు చదువుతూన్న లావణ్య పక్కనే కుర్చీలో కూచున్నాడు.

"మీతో మాట్లాడను పొండి గుండెలు పగిలేట్లు నాటకమాడి హడల గొట్టారు మీ ప్రాక్టికల్ జోక్‌తో నాకు పిచ్చి పట్టేది"

"మా మారుతిగాడన్నట్టు ఆడవాళ్ళంతా నిజంగా పిచ్చివాళ్ళే"

"అదుగో—మళ్ళీ మారుతి పేరెత్తారు?" అంటూ గులాబీ బుగ్గలమీద కెంపులు పూయించింది లావణ్య.

శాస్త్రి పగలబడి నవ్వాడు

"పిచ్చి లావణీ! నీకివ్వాళ అసలు విషయం చెబుతున్నా నాకు మారుతి అనే స్నేహితుడే లేడు నా కథలన్నీ కల్పితాలే నీ రియాక్షన్ చూడాలని చెప్పానే గానీ వేరేమీ కాదు నాకు నువ్వు తప్ప ఆడవాళ్ళంటేనే భయం ఇప్పటినించీ మెలో డ్రామాలు ఆడను" అంటూ ఆమె చేతిలో ఒట్టేశాడు

లావణ్య-క్షమించుకోడాలు సీను అయిపోయిం తర్వాత వున్న హీరోయిన్‌లా చూసింది

"నువ్విప్పుడెలా వున్నావో తెలుసా!" కుతూహలంగా అతని కళ్ళలోకి చూస్తూ "తెలియదు" అన్నది లావణ్య

"ఆపిల్ బుగ్గల సింధీ అమ్మాయిలా వున్నావు"

"మీరు మాత్రం శతృఘ్నసిన్‌హాలా లేర్లేండి"

ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు

"సచ్చిదానంద వరప్రసాదశాస్త్రిగారూ-టెలిగ్రాం"

పోస్ట్‌మేన్ కేక ★